

та на ратниците, оглавявана от арх. Захари Захариев, а също и привържениците на Цанковото движение, представлявани от адвоката Юрдан Марков и търговеца Димитър Павлев¹. Напълно възможно е на този етап в съпротивителното движение да участват членове на анархистически организации, макар че сведения за това липсват. Може да се приеме, че тези организации продължават съществуването си, и основание за това е фактът, че в края на януари 1945 г. на национална конференция на анархокомунистите и анархосиндикалистите присъства и делегат от Сливен².

Реално в последвалите месеци до края на 1944 г. в Сливен и Котел действат младежки легионерски организации като подразделения на национален блок за легална и нелегална борба против отечественофронтовската власт. Легионерската група в Сливен е съставена предимно от ученици от дърводелското училище, от текстилното училище, където близо 90% от учащите се са членове на СБНЛ. В нея влизат и легионери от мъжката гимназия. Групата има готовност за излизане в Балкана. Разполага с оръжие, укрито още на 7 септември в дома на Щилиян Пенчовски – 20 пушки и три каси патрони, взети от полицейското комендантство. Организацията е разкрита и обезвредена от органите на ДС в Сливен³. В доклад на същата се съобщава и за разкриване на военна организация в Сливенския гарнизон, която поддържа връзки със София⁴. По същото време в околностите на с. Везенково – Котленско, действа нелегална група от 8 въоръжени лица, от които двама военни⁵.

През първата половина на 1945 г. ДС в Сливен разкрива две нелегални организации. Едната се състои от 40 човека, готова да се установи в Балкана, откъдето да започне организирано горянско движение. Другата наброява 30 души и е разделена на подгрупи за снабдяване с оръжие, за отпечатване на позиви, за саботаж, за изпълнение на въоръжени акции, изпълнителна за разузнаване и подгрупа за пропаганда. Организацията поддържа връзка с военните, които я снабдяват с оръжие⁶.